

Proteinhalten ger en anvisning om avkastningsnivån i höstvetete

SAMMANFATTNING

En sammanställning av svenska sortförsök med höstvetete visar att kvävetillgången i många sortförsök är alltför låg för att flertalet av de provade sorterna skall kunna utveckla hela sin avkastningspotential. Kvävetillgången i svenska sortförsök utgörs av försöksvärdens förfrukt, stallgödselhistorik och direkta kvävegödsling i försöksmarken. Det kan därför finnas anledning att förmoda att kvävetillgången på omfattande delar av den svenska höstvetetearealen är för låg. I de försök där proteinhalten i genomsnitt för sorterna låg över 10,8 % ökade sorter som Elvis, Julius, Linus, Memory, Nordh, Praktik, RGT Reform, Torp och i synnerhet Norin markant i avkastning jämfört med försöken där proteinet låg under 10,8 % och med samma sorter.

Endast tre sorter Frontal, Mariboss och Nakskov reagerade mycket lite på den högre kvävetillgången i försöken med hög proteinhalt, sorten Mariboss avkastning backade faktiskt i dessa försök.

Avkastning är den viktigaste parametern i sortförsök men egenskaper som stråstyrka måste också vägas in i bedömningen. Sorterna Cubus, Frontal, Julius, Mariboss och Nakskov tappade betänkligt i stråstyrka i försöken med hög proteinhalt. Två sorter, Brons och Memory, reagerade inte alls på kvävetillgången utan hade något högre stråstyrka vid hög proteinhalt.

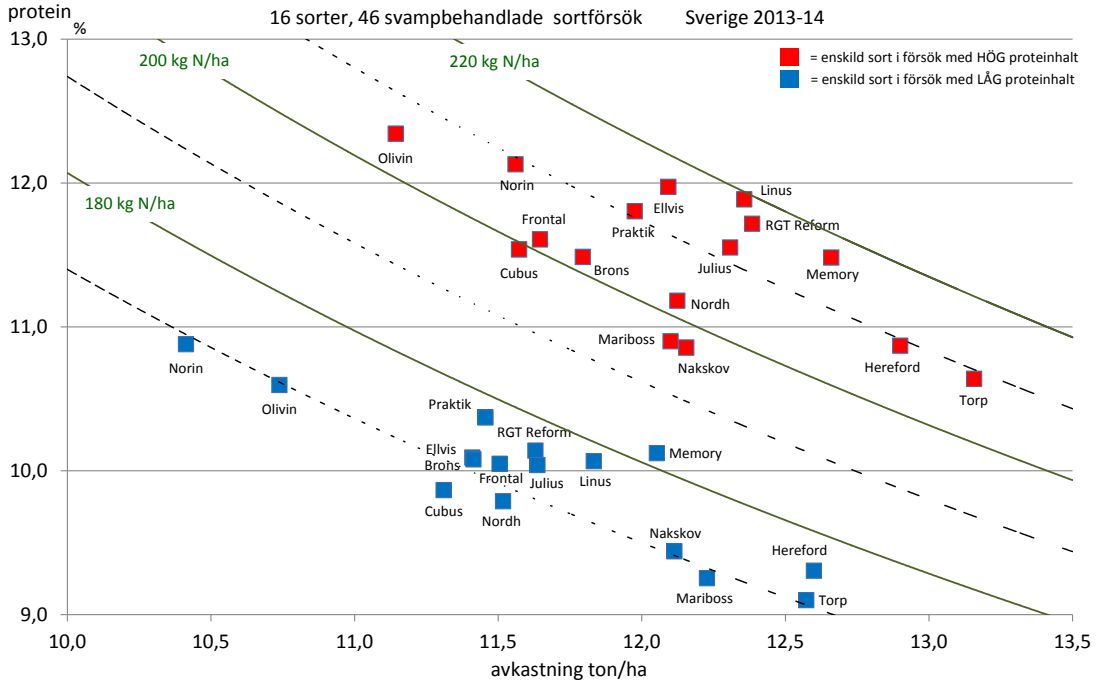
Material och metoder

46 svenska (hela det höstveteteodlande Sverige) sortförsök sammanställdes avseende avkastning och proteinhalt. I de 46 försöken, som hämtades från sortprovingen åren 2014 och 2015, ingick 16 sorter vilka varit provade i samtliga försök. Avkastningen i de 46 försöken hamnade i medeltal på 11,82 ton/ha med en proteinhalt i medeltal om 10,8 %.

Materialet delades i två grupper efter medianprotein 10,77 %. I de 23 försök med en medianprotein >10,77 % var avkastningen 12,02 ton/ha och proteinhalten i medeltal 11,6 %. I gruppen <10,77 % var avkastningen i medeltal 11,62 ton/ha och proteinhalten 10,0 %. Kvävegödslingen i gruppen med högre proteinhalt hade i genomsnitt för de 23 försöken varit 169 kg N/ha (190 N inkl. förfruktens kväveefterverkan) medan gruppen med de lägre proteinhalterna tillförts 176 kg N/ha (198 N).

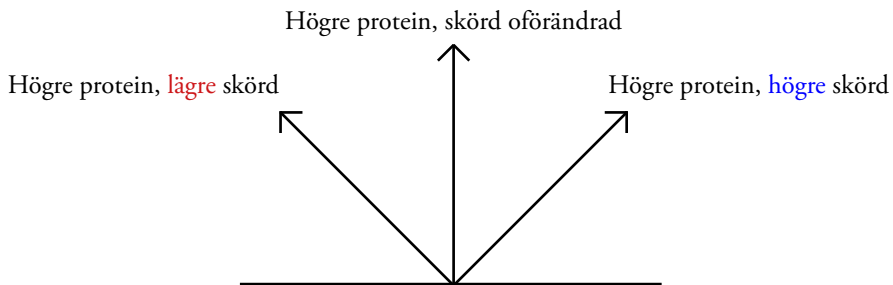
I försöken med höga proteinhalter hade förfrukten till 35 % utgjorts av stråsäd och i gruppen med låga proteinhalter hade stråsäd utgjort förfrukt i 39 % av försöken, i övrigt fördelade sig ”goda” förfrukter som höst- och vårraps, klöver, ärter, bönor och lin tämligen likvärdigt över båda grupperna.

AVKASTNING VID HÖG RESPEKTIVE LÅG PROTEINHALT I HÖSTVETE

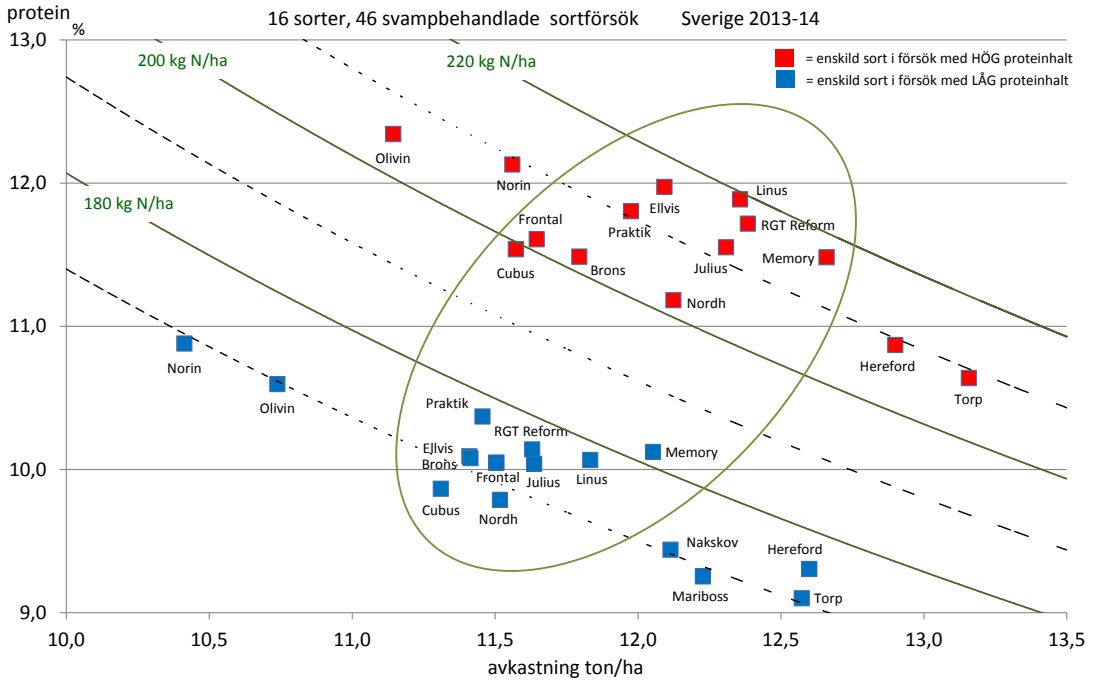
46 sortförsök i höstveten med exakt samma 16 sorter ingående, Sverige 2014–2015. Samma sort befinner sig i båda grupperna, hög proteinhalt (röd), låg proteinhalt (blå). De svagt vikande heldragna och streckade linjerna genom diagrammet anger kväveskörd.

Diagramförklaring

När en enskild sort förflyttar sig i någon av de tre pilarnas riktning från gruppen låg proteinhalt (blå kvadrater i diagrammen) till gruppen hög proteinhalt (röda kvadrater i diagrammen) blir effekten den som anges vid respektive pils spets.

HÖSTVETE KVÄVESKÖRD VID HÖG RESPEKTIVE LÅG PROTEINHALT

HÖSTVETE KVÄVESKÖRD VID HÖG RESPEKTIVE LÅG PROTEINHALT

